
RUBRIEKTITEL

22 mei

Zesde Paaszondag

Joh 14,23-29

Alles in herinnering brengen

Met Pasen was het die bange leerlingen overduidelijk geworden dat het kruis en dood niet het laatste woord hadden. Voor de buitenwereld was het een fiasco, maar voor ingewijden wordt het nu duidelijk dat Gods Liefde sterker is dan alle kwaad ter wereld.

Zijn leerlingen waren verre van helden toen zij hun beste vriend in de steek hadden gelaten, Petrus had Hem zelfs verloochend. Jezus' laatste woorden moeten hen als muziek in de oren hebben geklonken: "Vader, vergeef het hun". Nu dringt het tot hen door dat zij in woord en daad moeten gaan tonen aan de mensen 'hoe God van ons houdt'. Dat wordt de grote taak die ze van de Verrezen Heer ontvangen ondanks al hun geklungel.

Wij zijn ook niet altijd, zoals Jezus, die brave, gehoorzame kinderen, die in alles beantwoorden aan wat God van ons mag verwachten. Maar 'leven vanuit God' is onszelf, en vooral ook onze medemensen, graag gaan zien, hoe stuntelig en gebrekkig soms ook, op de wijze waarop Jezus van mensen hield. God heeft een gezicht gekregen in zijn veelgeliefde Zoon die aan ons heeft getoond dat Liefde sterker is dan al het kwaad van de wereld. En al wie zich toelegt op die goddelijke manier van liefhebben, wordt voor altijd kind aan huis bij God.

Om dat gezicht handen en voeten te geven worden wij naar de wereld gezonden met die heel bijzondere opdracht: Zijn manier van liefhebben zo te beleven dat mensen gaan geloven in God, als een liefhebbende Vader voor al zijn kinderen. Daarom, zegt Jezus, hebben wij hulp nodig. De, Geest, de Helper die ons alles in herinnering moet brengen wat Hij heeft gezegd en gedaan. Her-inneren: een prachtig woord om niet alleen die woorden en daden van Jezus in evangeliieverhalen tot ons te nemen, maar ook om ze te laten wortel schieten in onze manier van leven, zodat ze ten gepaste tijde ook vruchtbaar kunnen zijn. Zo wordt Pinksteren meteen ook wat het in de oorsprong altijd was: het feest van de oogst

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

HET DORP VAN SINT-ANTONIUS

Alfons Heylen vertelt over den Teut - deel 1 van 2

© Tekst: Erven Heylen, Rotselaar © Tekeningen: Kris Wollants

Den Teut was zeker zo'n straf geval als de Wizze en daarbij diende hij af te rekenen met een wederhelft die, als het erop aankwam, ook haar zeg moest hebben. Werken en wroeten deed ze heel haar leven, uit gewoonte, omdat ze het thuis zo geleerd had, maar ze eiste dan ook evenveel inspanning vanwege haar halve trouwboek.

Ik heb nooit geweten hoe den Teut aan die toenaam kwam, want hij was geen talmer of treuzelaar en ook geen dronkenlap. Misschien was hij een verre afstammeling van de Teuten, belangrijke kooplieden die eeuwen terug handel dreven in Noord-Brabant en het Oosten van Antwerpen en Limburg.

In hun lange lemen hoeve langs de grote zandbaan naar Everbeur hielden ze herberg. In de week was er niet zo veel bedrijvigheid tenzij bij gelegenheid van een of andere publieke verkoop van land, huis of schaarhout. Ook een eenzame jager kwam er wel eens zijn dorst lessen. Voor de stropers stond het licht altijd op groen, ook in de nachtelijke uren. 's Zondags was er doorgaans veel vertier, want er lag een kegelbaan waar de sterksten uit de omgeving kwamen kampen en hun furie uitwerken. Mannen van gezette leeftijd zaten in een rustige hoek te kaarten. Stropers bespraken er met gedempte stem de *dingen* van de voorbije week en de plannen voor verdere dagen.

Bij den Teut lag het vat bier in een koele uitsprong van de gelagkamer langs de oostkant. Achter de buitenmuur en er tegenaan leunend, stond de geitenstal met erin, sterk getuierd, een forsige bok. En die werd door de vele geitenhouders van het omliggende fel geprezen. Maar het dier was niet gelukkig. Gehalsband als hij daar stond, kon hij weinig aan vrijetijdsbesteding doen. Hij verveelde zich in hoge mate. Om al die lege tijd te doden stond hij dan ook vaak zijn straffe horens te wetten tegen de herbergmuur. Dat was de enige die in zijn bereik viel. Het was werkelijk bedoeld als een onschuldig tijdverdrijf. Hij koesterde hoegenaamd geen vernielzuchtige plannen. Het kwam echter zo ver met dat doelloos slijpen, dat hij door de lemen wand heenwerkte en van toen af kreeg hij een heel nieuwe kijk op de wereld. Den Teut probeerde wel, een tijdlang, die horizon te verduisteren en het euvel te verhelpen met hier en daar een plank of wat mortel, maar de taaie wil van de bok haalde het. Deze had veel meer tijd en geduld dan zijn meester. Zo kreeg hij niet alleen het in- en uitgaan van de klanten te zien, maar wat dichterbij, ook de ton waaruit bazin Rezien regelmatig de pinten liet vollopen. Wat hem eerst een raadsel toescheen, gaf weldra zijn geheimen prijs. De eerste dagen speelden z'n horens hem nog wel parten. En om een mep met de bezem te voorkomen moest hij zich telkens zo vlug mogelijk in zijn stelling terugtrekken. Maar oefening baart kunst. En eens het gat in de muur verder was uitgewerkt, probeerde hij de *oase* van de tapkraan te bereiken. En dat lukte vrij gemakkelijk.

Van toen af was z'n broodje gebakken, of beter 'z'n biertje gebrouwen'. Telkens Rezien pinten tapte en wegdroeg, deelde hij mee in de vreugde en likte hij de smakelijke druppels van de kraan. Het ging allemaal wel met mondjesmaat, maar die bok was slim en overwoog dat 'wie het kleine niet eert het grote niet weerd is'. Nog meer dan de bazin rekende hij op een belangrijk cliënteel. En op drukke zomerdagen en 's zondags wist hij met zijn geluk geen blijf.

Den Teut *cumuleerde* het landwerken, het brekkenieren en nog veel meer. Men beweerde wel: dat houdt hij niet lang uit! Maar 'ze doolden'. Den Teut was niet kapot te krijgen. Hij kwam uit een geweldig sterke stam! Heeft die man zijn leven lang weinig gelegenheid gehad om te slapen of eens te verpozen! Iedere dag van 't groeiseizoen was hij aan 't wroeten op z'n schrale heidegrond, waar elk jaar opnieuw de *pessesmen* de grond leegzogen, al stak hij er regelmatig lustig op los met de riek.

Vandaag de dag lachen de boeren met dat soort onkruid; ze mesten het land zo fel dat het geen kans krijgt en versmacht. In zijn tijd was daarvan geen sprake; *pessesmen* schudden was een van de meest noodzakelijke en minst renderende bezigheden. Als hij er zo met de riek tegen worstelde zei hij wel eens: 'Die van hierboven heeft het hier toch maar lelijk laten liggen! 't Is er duidelijk aan te zien dat Hij aan 't heel spel maar zes dagen gewerkt heeft... en de zevende dag al moest rusten! Hij had er beter nog een paar dagen bijgedaan, dan hadden we hier ook fatsoenlijke grond gehad gelijk aan de kanten van Leuven en in de Walen!'

Den Teut, hij sakkerde zo wel eens over een en ander, maar liet er de armen niet bij zakken; hij ploegde voort! In het najaar ging hij in de bossen droog takhout trekken voor het haardvuur. En van die gelegenheid maakte hij dankbaar gebruik om de juiste stand van het wild op het graaflijk domein ongestoord te peilen. Verder naar de winter toe was het denappels plukken. Die werden dan veel later in de warme voorjaarszon uitgebroed, waarna het dennenzaad verkocht werd. Dikwijls trok hij 's nachts, bij tij en ontij, de bossen in. In het zomerseizoen soms wel een ganse week van huis. Meestal trok hij de Kempen in, waar hij dan op vertrouwde plaatsen vaste afnemers had voor het buitgemaakte wild. En als er tijdens zijn afwezigheid een of andere gebuur zo langs de neus weg vroeg waar hij nu weer zat wist Rezien het weg te klappen. 'Hij had al zo lang beloofd om op beeweg te gaan. Ge weet wel, die keer dat hij uit de lindeboom gevallen was en meende dat hij een vogel voor de kat was. 't Is toen een half mirakel geweest'. Ofwel wist ze te vertellen: 'Hij is weer ne keer naar Sjarel Oome in Charleroi... ik vraag me af wat hij daar gaat zoeken ...' De kennissen, die wel beter wisten, beweerden dan dat het in elk geval wel een bedevaart zou zijn en deden of ze met hem meeleeften en een deel van de zegeningen ook hen wel ten goede zou komen. Heimelijk lachten ze in de vuist, maar van verklikking was er nooit sprake! De mensen van toen stonden erop geburen te helpen en te beschermen in goede en kwade dagen.

Zo'n lange bedevaart ondernam den Teut nooit op z'n eentje. Met een paar vertrouwden vormde hij een stropersvennootschap met beperkte aansprakelijkheid ... zonder wederzijds bedrog.

Eens was hij met de Witte van Lee aan 't brekkenieren langs de kanten van Turnhout. Tot dan was alles in voorspoed verlopen. Ze opereerden er reeds een paar dagen op dezelfde jacht en sliepen tussendoor een paar uur onder Gods wijde hemel, in een verlaten schuurtje, of in een turfkot. Terwijl den Teut naar bewoonde konijnenholen zocht had de Witte de kleine vangnetten reeds over enkele holuitgangen gespannen en zette hij op hoop van zegen het fret erin. Plots voelde hij een ijzeren greep op zijn schouder ... *miljaarde* ... was me dat *reskes* verschieten! De jachtwachter! Aan tegenstribbelen diende vooralsnog niet gedacht. Die vent was nogal struis van model. Hij had hem stevig in de hand en toonde natuurlijk zijn jachtgeweer. Dus bleef de Witte stokstijf en als beteuterd staan. Den Teut zag het drama gebeuren. Hij vluchtte niet ... want iemand in de steek laten stond niet in z'n catechismus. Hij liet derhalve blijken dat hij er ook voor iets tussenzat, maar bleef op veilige afstand. Van de Witte wou de boswachter mordicus en perfors weten wie hij was en van waar.

Geen antwoord! Zelfde vraag, maar nu met meer dreigement in de stem. Den Teut voelde dat aan als een begin van hersenspoeling. Daar hij reeds menige keer vastgesteld had hoe toegeeflijk en broos van aard de Witte in de loop der jaren geworden was (om in zijn huishouden peis en vree te bewaren), vond den Teut het gewenst hem een hart onder de riem te steken en antwoordde in zijn plaats: 'Da segge welle nie, eh joeng!' Telkens die vraag steeds opdringeriger werd herhaald, hernam den Teut zijn antwoord met evenveel overtuiging ... en crescendo! De boswachter werd er zowaar zenuwachtig van en loerde onrustig, en wel ietwat te veel naar zijn bemoeizieke vrije tegenstander, die hij bijzonder scheen te wantrouwen. En toen kwam het onvermijdelijke: één plotse ruk van de Witte en een wilde omarming; een tijgersprong van de Teut naar het wapen terwijl hij almaardoor schreeuwde: 'Hottem, Witte, hottem ... hottem ... begot!'

Hiermee was het onweer weggedreven en de rest een koud kunstje. Aan de buitenkant van het bos: een diep vernederde jachtwachter zonder verweer, die men vooraf de levieten las. 'Hier een hele tijd tegen die boom blijven zitten. Uw geweer vindt ge wel terug in het turfkot achter dat stuk hei ... en doe een volgende keer alsof ge ons niet gezien hebt ... minder pijnlijk voor u en gemakkelijker voor ons!'

Toen verdwenen de twee zwervers naar een betere stee en een veiliger jachtterrein. De goede trouwe bossen sloten zich achter hen toe, zo vriendelijk en beschermend als de armen van een moeder. En Jahwe de Heer, verpozend op een malse melkwolk hoog aan het uitspansel, keek eens monkelend naar wat hij zoal geschapen had ... en zag dat het goed was!

Deel 2 volgende keer

rikolto

VREDESEILANDEN

Bier en wijngilde

't Alternatief

&

Landelijke gilden Langdorp & Wolfsdonk

Organiseren op zondag 29 mei 2022 hun

5^{de}

Bierwandeling

Vrij vertrek tussen 13 en 15 uur aan
Parochiezaal "Gijmel"

Hombergstraat 2—3201 Aarschot

Keuze tussen 2 afstanden ± 6 of ± 10 Km.

Inschrijven ter plaatse

± 6 Km. 4 proevertjes € 7

± 10 Km. 6 proevertjes € 10

De Meren

BED & BREAKFAST

BROOD & BANKET

GIELIS

't Hooverwiltje

Gurwen goed

UW BELEGGINGS & VERZEKERINGSKANTOOR

Haldertstraat 273 - 3390 Tiel-Winge
Tel. 016/50 10 98 - Email: kantoorvanvlasselaer@gmail.com
FSMA: 47495 A-CB

RONDE WERELD IN AVERBODE

Wat mag je verwachten?

De abdij van Averbode en Het Moment, het belevingscentrum van de abdij, dagen op **zaterdag 28 mei** iedereen uit voor een wandeling of fietstocht ten voordele van Rikolto.

Je kan kiezen tussen:

Wandelen

De favoriete wandeling van abt Marc (8 km): ook op maat van families

Fietsen

Op de trappers met broeder Eric: fietstocht van 48 km langs abdijen en kastelen

Praktisch

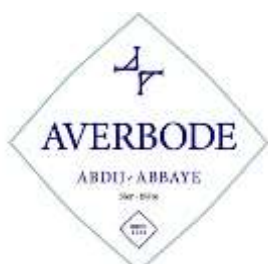
Je kan **gratis inschrijven** en hebt ook recht op een welkomstpakket met onder andere een Rikolto lepel en versnaperingen van de Averbode producten.

We vragen van elke deelnemer een minimale bijdrage van € 40,00 voor de projecten van Rikolto (families tellen als één deelnemer). We moedigen jullie ook aan om sponsors te zoeken en jullie kilometers te laten sponsoren voor Rikolto. Hiervoor kan je een eigen actiepagina aanmaken.

Rikolto zorgt die dag vanaf 09.30 u. voor een onthaal door vrijwilligers in Het Moment en dit aan de abdijs tafels die de abdij verkoopt ten voordele van Rikolto. Hier kan je kennismaken met dit sociale en ecologische project, ontvang je het welkomstpakket en de uitgestippelde wandeling of fietstocht.

Interesse? Schrijf je dan snel in!

<https://www.rikolto.be/nl/doe-mee/rondde wereld/rondde wereld-event-averbode>

GIJMEL

DOOPVIERING

Op zondag 8 mei werden in onze parochiekerk O.-L.-Vrouw van Fatima enkele kinderen gedoopt.

Sophia Willems werd geboren in Leuven op 13 maart 2020.

Ze is het dochttertje van Darina Lenders en Stephan Willems.

Na deze mooie doopviering werden **Mathis en Mirthe Vantomme** boven de doopvont gehouden.

Mathis werd geboren in Diest op 12 oktober 2019 en Mirthe werd eveneens geboren in Diest op 16 augustus 2021.

Mama en papa zijn Catho Depré en Bert Vantomme.

Langs deze weg willen we als parochiegemeenschap proficiat wensen aan de dopelingen, hun ouders, meters en peters en de ganse familie.

Dat ze door de goede zorgen van hun familie en vrienden mogen opgroeien tot liefdevolle kinderen. Dat ze gesterkt door het sacrament van het doopsel en de kracht van de Heilige Geest, vreugdevolle leerlingen van Jezus mogen worden.

19 MEI: 60 JAAR KERKWIJDING

Albert Lemmens (Bekke) vertelt....

"De O.-L.-Vrouw van Fatimakerk werd op 19 april voor het eerst in gebruik genomen. En op 19 Mei 1962 werd onze kerk gewijd. Het hele gehucht was voor deze gelegenheid in feeststemming: de huizen en de straten waren mooi versierd en aan de hoge masten naast de kerk wapperden de vlaggen in de wind! De ruime kerk bleek te klein voor de massale opkomst.

De plechtigheid werd geleid door Mgr. Schoenmaeckers en Mgr. Van de Bosch, door talrijke geestelijken en E. H. De Haes.

De ijverige kapelaan had er zijn levensideaal van gemaakt om de parochie, toegewijd aan O.-L.-Vrouw van Fatima, als één van de mooiste van de ganse dekenij uit te bouwen... (zoals Z.E.H. Deken het zo schoon zei). De kapelaan was sedert geruime tijd gekend bij de gelovigen door de oprichting van de nieuwe parochie.

Hij vroeg hen ook hun dankbaarheid te tonen voor Z.E.H. Wouters, pastoor van Langdorp, die jammer genoeg deze schone plechtigheid niet kon bijwonen, ook al had hij er persoonlijk zoveel toe bijgedragen.

Eenmaal de kerk in gebruik genomen was, beschikte het gehucht immers over alle troeven: grote kerk, een bloeiende wijkschool, een rijk verenigingsleven en een steeds maar toenemende bevolking.

Vele jaren was deze parochiekerk het levende huis van God.

De ontmoetingsplaats bij uitstek met zijn intense blijdschap en vreugde.

Vele verliefden beloofden aan elkaar hun eeuwige trouw.

Pasgeboren kinderen werden er door hun blijde ouders ten doop gedragen.

Vele kinderen ontvingen er voor het eerst de Communie. Ze deden de eerste stappen van volwassenheid via de Plechtige Communie en het Vormsel. Er werd ook afscheid genomen van iemand die je dierbaar was, soms in heel pijnlijke omstandigheden.

Kerk en school hebben bovendien aan Gijmel in de loop van de jaren een eigen gezicht gegeven, mede door de inzet van onze Zusters. Zij hebben de groei en de bloei van onze Kerk en onze School van nabij gevolgd en een goed hart toegedragen. Spijtig genoeg moeten wij vaststellen de kerkelijkheid in ons gehucht, zoals overal, de laatste jaren is teruggelopen. Toch blijft de O.-L.-Vrouw van Fatimakerk een centrale plaats innemen in het Gijmelse gemeenschapsleven.”

ZONDAG 22 MEI
VIEREN WIJ
DE HEILIGE RITA
IN DE
EUCHARISTIEVIERING
VAN 9.30 UUR
IN DE KERK VAN
WOLFSDONK.

VOOR EN NA DEZE
VIERING KAN U ROZEN,
KAARSEN EN BEELDJES
KOPEN IN HET PORTAAL.

WOLFSDONK

WIJZIGING VIERINGEN

Donderdag 26 mei-Hemelvaartdag:

De viering om 09.30 u. wordt geschrapt en vervangen door de openluchtmis aan de Dopkesboom om 19.00 u. Processie vertrekt om 18.45 u. aan de kerk.

Zondag 12 juni

De viering om 09.30 u. wordt geschrapt en vervangen en vervangen door een feestelijke viering om 11.00 u. ter gelegenheid van '100 jaar FERM'

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorij, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorij).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorij, Homborgstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borgh (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborgh@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

GIJMEL

Zaterdag 21 mei: Eucharistieviering om 18.00 u.

Woensdag 25 mei : Eucharistieviering om 18.00 u.

WOLFSDONK

Zondag 22 mei : Eucharistieviering om 09.30 u.

- Gusta Van Dijck

- Irène Verbeeck, Staf Vanderborght en familie

**Donderdag 26 mei: Hemelvaart- Openluchtmis aan de 'Dopkesboom' om 19.00 u.
(bij slecht weer gaat de viering in de kerk door)**

LANGDORP

Geen vieringen

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. nà de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14